

Methods of teaching foreign languages, based on a humanistic approach, help to reveal the creative potential of students and contribute to their development and improvement during the educational and communicative process.

The process of learning a foreign language is not the automatic insertion of educational material into the student's head. It requires intense mental work of the child and his own active participation in the process. This can be achieved only by active learning with the help of innovative educational technologies.

Список використаних джерел:

1. Інноваційні методи іншомовної підготовки фахівців. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/48768/1/Innovatsiini_metody.pdf (дата звернення 15.03.2023).

2. Сучасні технології на уроках іноземної мови. URL: <https://naurok.com.ua/bud-v-trendi-suchasni-tehnologi-navchannya-na-urokah-inozemno-movi-281277.html> (дата звернення 15.03.2023).

ДЖУРИЛО Аліна

канд. пед. наук, доцентка, ст. дослідниця, завідувачка лабораторії зарубіжних систем професійної освіти і навчання, Інститут професійної освіти НАПН України, Київ, Україна

ДО ПИТАННЯ ПРО ВПРОВАДЖЕННЯ МІКРОКВАЛІФІКАЦІЙ У КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Анотація. Метою дослідження є висвітлення актуальності питань мікрокваліфікацій у контексті сталого професійного розвитку. Проаналізовано основні концепції мікрокваліфікацій. Зроблено висновок про доцільність вивчення зарубіжного досвіду з метою імплементації ідеї мікрокваліфікацій в український освітній простір.

Ключові слова: мікрокваліфікації, концепція мікрокваліфікацій, компетентності.

ON THE QUESTION OF THE IMPLEMENTATION OF MICRO QUALIFICATIONS IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE PROFESSIONAL DEVELOPMENT

Abstract. The purpose of the study is to highlight the relevance of micro-credentials in the context of sustainable vocational development. The basic concepts of micro-credentials are analyzed. It is concluded that it is expedient to study foreign experience in order to implement the idea of micro-credentials in the Ukrainian educational space.

Key words: micro-credentials, approach to micro-credentials, competences.

Мікрокваліфікації мають безпосередній стосунок до попиту на ринку праці (пов'язані з конкретними навичками та компетентностями; задовольняють конкретну робочу потребу; реагують на зміни на ринку праці; дають змогу швидко отримати роботу; усувають розрив між кваліфікацією формальної освіти та вимогами конкретної галузі або робочого місця). Вони важливі для стейкхолдерів насамперед тому, що вони можуть бути використані не лише для вирішення конкретних робочих потреб, а також для визнання результатів навчання, отриманих в неформальній освіті. Мікрокваліфікації вужчі за діапазоном від традиційних кваліфікацій і їх легше отримати. Іншими словами – це можливість відточувати свої знання, які зосереджені на певній галузі навчання за короткий проміжок часу. На сьогодні, щоб залишатися затребуваним працівником, незалежно від роду діяльності, потрібно активно керувати власним сталим розвитком.

Мікрокваліфікації підтримують індивідуальне навчання (орієнтовані на конкретні потреби здобувачів; дозволяють розвиватися у своєму власному темпі; це простий спосіб накопичення знань невеликими частинами; можливість накопичення для отримання кваліфікації; полегшення доступу до формальної освіти).

Мікрокваліфікації мають самостійну цінність, будучи значущою частиною кваліфікації або додатковою/допоміжною «нагородою», що може мати значення на ринку праці; додає цінність до кваліфікації формальної освіти. Вони сприяють визнанню навичок, знань і компетентностей людини (сприяють їх формалізації та гнучкості; покращують видимість навчання впродовж усього життя; сприяють визнанню навчальних досягнень, здобутих поза формальною освітою; дають змогу визнати майстерність або вищий рівень навичок у певній сфері; цифрової видимості).

Мікрокваліфікації полегшують розробку гнучкого навчання (потрібно менше зусиль для розроблення; дають змогу навчатися на вимогу, у міру необхідності). Вони економлять кошти і час (коротка тривалість навчання; доступні для тих, хто платить за себе сам). Впровадження мікрокваліфікацій як інструменту, забезпечує гнучкість освітньої та професійної траєкторії.

Визначення загальної концепції або підходу до мікрокваліфікацій має вирішальне значення для підтримки їх впровадження як загального інструменту. На сьогоднішній день Європейська комісія і ЮНЕСКО розробили пропозиції щодо визначення мікрокваліфікацій:

Орієнтованість на навички або компетентності. Попит на мікрокваліфікації має велике значення. Вони мають бути націлені на компетентності та навички, які відповідають поточним конкретним потребам здобувачів або роботодавця.

Оцінювання на підставі стандартів. Мікрокваліфікації визнають досягнення результатів навчання, пов'язаних із конкретною навичкою або компетентністю. Таким чином, мікрокваліфікації являють собою стандарти навичок або компетентностей, які використовуються для оцінювання навчальних досягнень здобувачів.

Якість. Організації, що забезпечують здобуття мікрокваліфікацій, несуть відповідальність за розроблення стандартів професійних навичок/компетентностей/кваліфікацій, і зобов'язані забезпечити відповідність оцінки навчальних досягнень здобувачів мікрокваліфікацій цим стандартам. Ці стандарти компетентностей можуть потребувати підтвердження зовнішніми органами (наприклад, партнерами по галузі, агентством із забезпечення якості).

Здатність до штабелювання. Мікрокваліфікації можуть представляти не тільки окрему навичку або компетентність, а й їх комбінацію. Складені в єдине ціле, мікрокваліфікації можуть формувати значний ступінь освіти самі по собі або можуть бути об'єднані у кваліфікацію.

Європейська концепція до мікрокваліфікацій (Пропозиція щодо рекомендації Європейської Ради про європейський підхід до мікрокваліфікацій, 2021) закликає до використання мікрокваліфікацій у зв'язку з їхнім потенціалом у сприянні навчанню впродовж усього життя та працевлаштуванню, і пропонує максимально використовувати наявні інструменти для їхнього розроблення, та запропоновано 10 принципів розроблення та присвоєння мікрокваліфікацій. Зокрема, у пропозиції підкреслюється важливість оцінювання під час визначення мікрокваліфікацій, а також якості, здатності до штабелювання та актуальності.

Концепція ЮНЕСКО щодо глобального визначення мікрокваліфікацій говорить, що: мікрокваліфікація – це запис про цілеспрямовані навчальні досягнення, який підтверджує, що здобувач знає, розуміє або може робити що-небудь; включає оцінювання, що ґрунтується на чітко визначених стандартах, і підтверджується надійною установою; має самостійну цінність, а також може сприяти або доповнювати інші мікро- або макрокваліфікації, зокрема шляхом визнання попереднього навчання; відповідає стандартам, що вимагаються відповідним забезпеченням якості.

В Україні саме зараз формуються підходи щодо визначення мікрокваліфікацій та можливості їх імплементації у професійну освіту, зокрема – дорослого населення. Щоб сприяти успішному впровадженню мікрокваліфікації, нам потрібне його конкретне визначення, яке дасть чітке розуміння змісту та якості цих нових можливостей навчання, їх різних варіантів зберігання, а також способи використання. Вивчення та адаптація європейського досвіду впровадження цього нового для нас типу кваліфікацій, допоможе вибудувати в Україні дійсно ефективну та гнучку систему професійного навчання впродовж життя.